

Gastcolumn Duinstichting februari Wilma Grooteman, fractievoorzitter CDA Bergen

‘Ik moet er niet aan denken dat de Schoorlse Duinen er weer kaal uitzien’

Vakantiegevoel

“Gaat dat vakantiegevoel ooit over?” vroeg een collega die net naar onze omgeving was verhuisd. “Nou nee,” antwoordde ik. Het gevoel van even in een andere wereld te stappen blijft, zodra je het Schoorlse bos in loopt of fietst. Als geboren Bergenaar is het bos verweven met mijn leven. Hoewel mijn ouders graag met de kinderwagen in de bossen wandelden, gaan mijn vroegste herinneringen aan het Schoorlse bos terug naar de tijd dat ik achter op de fiets zat bij mijn vader op weg naar mijn tante en oom in Groet. Eerst bij Duinvermaak omhoog en dan met veel plezier roetsj naar beneden Over het schelpenpad het Schoorlse duingebied in. Nog mooier werd het toen ik een paar jaar later zelf een fiets had. Met de voeten los naar beneden, wind door mijn haren. Zo zijn er vele warme herinneringen, waaronder natuurlijk met de slee het duin af of het picknicken op de duintop. In een woord: vakantiegevoel. Een gevoel dat 13 jaar geleden voor het eerst even weg was. Toen waren soms dagenlang de brandsirenes hoorbaar. Een onheilspellende periode, waarin talloze brandweermensen uit onze gemeente met hulp van collega’s uit heel Nederland en vrijwilligers meerdere malen echt gestreden hebben voor het behoud van ons unieke duingebied. Een gebied dat niet alleen dat vakantiegevoel geeft, maar ook van levensbelang is voor de dieren- en plantensoorten die hier hun thuis hebben gevonden. Een gebied ontstaan door samenspel van mens & natuur. De aanplant van de duinen die zo’n 160 jaar begon had als hoofddoel de dorpen en landerijen te beschermen tegen de zandverstuivingen die toentertijd deze omgeving teisterden. Dat deze aanplant helaas ten koste ging van de oorspronkelijke vegetatie werd eind jaren ‘80 duidelijk. De duinen werden te droog, waardoor de oorspronkelijke duinvegetatie verdween. De komst van de Kerf moest hier destijds verandering in brengen. Dit had de nodige voeten in de aarde. Want bracht de Kerf daadwerkelijk wat deze beoogde; minder verdroging van de duinen. Nu bijna 25 jaar na de aanleg is er een unieke plek in het Duingebied bijgekomen, is er weer water achter de duinen en zijn bijzondere plantensoorten terug. Betekent dat ik daarmee voorstander ben van verdere afbraak van de Schoorlse Duinen? Nee, absoluut niet. Vooral niet als dit is ter compensatie is van onze stikstofuitstoot. Ik moet er niet aan denken dat de Schoorlse Duinen er weer kaal uitzien omdat ik zo nodig met de auto moet. Bovendien: de zandverstuiving op de Blijdensteinsweg gaf een onwelkom voorproefje van de consequenties van verdergaande kap. Daarnaast zijn de bomen na 160 jaar inmiddels geworteld in het bos en hebben de nachtzwaluw en de klapekster en vele andere dier- en plantensoorten hun thuis in de Schoorlse Duinen gevonden.

Behoud Schoorlse bos

Samen maken zij het bos tot een uniek natuurgebied dat heel veel mensen als het mooiste plekje van Nederland ervaren. Laten we dat behouden voor de volgende generaties klapeksters en nachtzwaluwen en al die andere unieke flora en fauna in het gebied. En natuurlijk ook voor uw (klein)kinderen. Daarvoor neem ik als het maar even kan de fiets. En politiek? Als CDA maken wij ons hard voor het behoud van het Schoorlse bos. Laten we het nog verder beschermen en er een Nationaal Park van maken, zodat we zeker weten dat het voor iedereen behouden en toegankelijk blijft.'

